Мелодыю мовы славянскай я чую.
Колас.
Купала.
У гэтых імёнах калыханку я чую,
Якую мне маці над светлай калыскай спявала.
Колас.
Купала.
Мелодыю мовы славянскай я чую,
Той мовы, якую агнямі палілі,
Ды з попелу Феніксам-птахам яна паўставала.
Колас.
Купала.
Падобны на шэпт збажыны
І плёскат азёрны імёны,
Якія паэтам сваім Беларусь даравала,
Колас, Купала

(У. Някляеў "Дарагія імёны")

ДУА "СЯРЭДНЯЯ ШКОЛА №1 Г.СЯННО ІМЯ З.І.АЗГУРА"

Сцежкамі Коласа І Купалы

Вязынка. Хата, дзе нарадзіўся Янка Купала

Вокладка першага зборніка вершаў Янкі Купалы «Жалейка» (1908)

Помнік Янку Купалу ў Вязынцы (скульптар З.І.Азгур)

“Творчасць Янкі Купалы і Якуба Коласа – гэта тыя вежы, з якіх мы, беларусы, бачым цэлы свет, і па якіх свет бачыць нас”

Віктар Шніп

Янка Купала і Якуб Колас – гэтыя імёны ў нашым уяўленні заўсёды побач. Мы гаворым: Янка Купала – і працягваем Якуб Колас. І наадварот – Якуб Колас і Янка Купала. Такія своеасаблівыя “пары” – вядомая заканамернасць у сусветнай літаратуры, дзе ёсць Гётэ і Шылер у нямецкай, Пушкін і Гоголь у рускай, Бальзак і Стэндаль у французскай, Міцкевіч і Славацкі ў польскай літаратурах. Класік украінскай літаратуры Паўло Рыгоравіч Тычына нездарма параўноўваў Купалу і Коласа з дзвюма вяршынямі “беларускага Эльбруса паэзіі”.

Імкліва бягуць гады. Але колькі б часу ні прайшло, заўсёды будуць жыць у памяці людзей Якуб Колас і Янка Купала – выдатныя народныя паэты, без якіх немагчыма ўявіць сабе беларускую літаратуру. Яны пранеслі праз усё жыццё высокія ідэалы гуманізму, дабра і справядлівасці, аддаўшы народу свой талент, сваю душу і сэрца. Іх словы будуць гучаць вечна!

Я адплаціў народу,
Чым моц мая магла:
Зваў з путаў на свабоду,
Зваў з цемры да святла

На прастор, на шырокі разлог
Выхадзі, мой народ, грамадою,-
Сотні новых і ясных дарог
Рассцілае жыццё прад табою!

Якуб Колас з жонкай і сынам Данілам

У музеі Коласа (в.Мікалаеўшчына)